

danne Oplysninger har Ministeriet bestandig haft til Raadighed fra Jordlovsudvalget vedrørende Administrationen i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919, fordi de forelaa samlede der, men hve Gang vi skulde have Oplysninger om den almindelige Husmandslovs Virkninger, maatte vi gaa til Statistisk Departement og bede dette indsamle saadanne Oplysninger, hvilket er et Udtryk for, at Administrationen har været decentraliseret, at der ikke var noget Sted, hvor der forelaa samlede Oplysninger for hele Landet. Jeg tror, en saadan Ordning betyder en væsentlig Forbedring af Loven, en Forbedring, som vil medføre en mere ensartet Behandling af Ansøgerne Landet over og navnlig ogsaa en mere retfærdig Fordeling af de store Laanebeløb, der her er Tale om.

I § 9 er der foreslaaet, at den Ansøger, som har købt sin Jord, hvis Ansøgning er bevilget, og som overfor Amtskommissionen dokumenterer, at Købet i enhver Henseende er i Orden, som Forskud, inden Bygningerne endnu er kommet til Opførelse, skal have udbetalt 9 Tiendedele af Købesummen for Jorden. Jeg lægger ogsaa afgørende Vægt paa dette Forhold, thi nægtes kan det ikke, at de, som opretter et Brug efter den almindelige Husmandslov, har været daarligt stillet i Sammenligning med dem, som opretter Brug efter Loven af 4. Oktober 1919, netop med Hensyn til Tilvejebringelsen af de fornødne Midler i den Tid, i hvilken Bruget oprettes. Den, som opretter et Brug efter Loven af 4. Oktober 1919, skal ingen Købesum betale, Staten kræver kun en aarlig Rente, endda en forholdsvis lav Rente, af Jorden, men den, der vil oprette et Brug efter den gamle Husmandslov, skal først betale Jorden; dernæst gaar han i Gang med Bygningerne, og efter den nu gældende Lov, den, der f. Eks. gælder for indeværende Aar og næste Finansaar, yder Staten ham ikke noget som helst Laan, for Bygningerne er fuldt færdige og afsynede, saa først kommer Laanet til Udbetaling. Dette har medført, at de, der har oprettet de nye Brug under den almindelige Husmandslov, har været forholdsvis svagt stillet baade ved Jordkøbet og ved de Aftaler, de har truffet med Haandværkerne om Bygningernes Opførelse. Den Mand, der staar med Sikkerhed for, at Pengene kan betales, saa snart Købet er i Orden, og den, der kan give Haandværkerne Sikkerhed for, at Betalingen forfalder inden en bestemt Tid, staar betydeligt stærkere baade ved Købet af Jorden og ved de Forhandlinger, der finder Sted med Haandværkerne. Og rent bortset derfra vil den Mand, som

opretter et saadant Brug, i hvert Fald blive fritaget for at skulle stifte foreløbige Laan, som han ofte maa betale med høje Renter, hvad enten han nu laaner i en Bank eller laaner paa Veksler. Det er for at hjælpe Begynderen i den Tid, der hengaar, medens Bruget oprettes, at denne Bestemmelse om Forskudsbetaling er indsat, og saa naturligvis for at tilvejebringe større Lighed.

I § 10 er der givet nærmere Anvisning paa, hvorledes Laanet skal ordnes. Denne Anvisning deler i Virkeligheden det samlede Laan i tre forskellige Dele, saaledes at der først er Jordlaanet, som udgør $\frac{9}{10}$ af Jordens Købesum, og dernæst Byggelaanet, der igen falder i to Dele, først de 8 000 Kr., der skal forrentes, og saa Resten, der ikke skal forrentes, men som skal afdrages først.

I § 11 er der givet Bestemmelser om Laanebeløbets Tilvejebringelse. I Øjeblikket er Forholdet jo det, at de $\frac{2}{5}$ af det samlede Laanebeløb ydes af Stats-Laanefonden, medens $\frac{3}{5}$ ydes af Statskassen, men med Bemyndigelse for Finansministeren til at afsætte de paagældende Obligationer gennem Hypotekbanken. Forslaget her gaar ud paa, at Jordlaanet, den Del, der gives mod Pant i Jorden, skal udredes af Stats-Laanefonden. Det vil under almindelige Forhold kun blive ca. 33 pCt. af hele Laanet, medens det nu er ca. 40 pCt. Ærede Medlemmer vil se, at Stats-Laanefonden ved denne Bestemmelse i nogen Grad bliver aflastet, men efter Oplysninger, der foreligger fra Finansministeriet, trænger den ogsaa til en saadan Aflastning. Dernæst vil Byggelaanet, for saavidt angaar de 8 000 Kr., der skal forrentes, blive udredt af Statskassen med den samme Ret som hidtil til at afsætte Obligationerne gennem Hypotekbanken. Derimod maa den ikke rentebærende Del af Byggelaanet udredes af Statskassen alene, og for saa vidt vil dette Forslag blive noget mere byrdefuldt for Statskassen i de Aar, Loven gælder. Men denne Byrde opvejes fuldt ud af, at det rene Statstilskud bortfalder i Fremtiden, hvad jeg anser for en meget stor Fordel ved denne Lov.

Jeg skal dernæst med den højtærede Formands Tilladelse omtale det andet Forslag, som her foreligger til Behandling, nemlig Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentlig Eje af 4. Oktober 1919. I dette Tillægsforslags § 1 er der indført en Bestemmelse, der angaar de saakaldte blandede Brug. I den oprindelige Lov af 4. Oktober 1919 var der givet Bestemmelser angaaende de Vilkaar, hvorunder mindre Landbrug kunde